

Відмінності та подібності Agile, Scrum та Kanban*

Ознака	Agile	Scrum	Kanban
Філософія	+	–	–
Методологія	–	+	+
Ритуали	–	+	+
Ролі	–	+	+
Артефакти/створювані об'єкти	–	+	+
Прозорість	+	+	+
Короткі ітерації	+	+	+
Часті релізи	+	+	+
Облік змін	+	+	+
Постійне поліпшення	+	+	+

* Джерело: складено автором за [3].

Отже, основними розбіжностями Scrum і Канбан є:

1. Довжина ітерацій. Scrum – 2 тижні, Канбан завдання можна формувати повсякденно.
2. Канбан складніше для контролювання часу та прогнозування завершення будь-якого модуля.
3. При виборі Scrum методології, в команді повинен бути Продукт Власник і Scrum Майстер.
4. У Scrum витрачається час на обговорення спринту, Канбан немає обов'язкових мітингів.

Джерела та література

1. Відмінність SCRUM від KANBAN: різниця методологій. URL: <https://event-camp.org/articles/scrum-vs-kanban> (дата звернення: 18.10.2020).
2. Ховрак І. В. Соціальна відповідальність закладів вищої освіти як каталізатор збалансованого регіонального розвитку: монографія. Кременчук: ПП «Бітарт», 2020. 392 с.
3. Scrum чи не-Scrum – який підхід обрати? URL: <https://worksection.com/ua/blog/scrum.html> (дата звернення: 14.09.2020)

Полінкевич О. – д. е. н., проф.;
Міщук Д. – магістр спеціальності
 «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»
 Волинський національний
 університет імені Лесі Українки
 м. Луцьк, Україна

Умови ефективності антикризової стратегії підприємства

Сьогодення підприємництва в Україні спонукає практиків і теоретиків до пошуку і реалізації нових, більш ефективних шляхів подолання кризи, спричиненої як зовнішніми, так і внутрішніми факторами [2].

Вирішальне значення в антикризовому управлінні має стратегія. Антикризова стратегія буде ефективною, якщо [3]:

- 1) буде диференційована за видами криз;
- 2) буде враховано глибину протікання кризи;
- 3) буде враховано причини розвитку кризи;
- 4) буде враховано стадію життєвого розвитку кризи.

Вибір стратегічного напрямку виходу з кризи дає можливість перейти до визначення з тактичними заходами. Тактика і стратегія антикризового управління повинні бути взаємопов'язані. Тактика являє собою конкретні короткострокові стратегії. Політика представляє загальні орієнтири для дій і прийняття рішень. Процедури наказують дії, які повинні бути зроблені в конкретній ситуації. Правила точно вказують, що потрібно робити в конкретній ситуації [1]. Відповідно до нової стратегії визначають нову концепцію фінансового, виробничого і кадрового оздоровлення. Відповідно до цієї концепції розробляють фінансову, маркетингову, технічну й інвестиційну програми, що сприяють знайденню шляхів виходу з кризової ситуації.

Найефективнішою вважається наступальна тактика, для якої характерне застосування не так оперативних, як стратегічних заходів. У цьому разі поряд з ресурсозберігаючими заходами здійснюється активний маркетинг, вивчаються і завойовуються нові ринки збуту, застосовується політика вищих цін, збільшуються витрати на вдосконалення виробництва шляхом його модернізації, відновлення основних фондів, впровадження перспективних технологій. У такому разі змінюється або зміцнюється управління підприємством, здійснюються комплексний аналіз і оцінка ситуації за потреби й коригування основних принципів діяльності підприємства, тобто змінюється його стратегія [11].

Джерела та література

1. Мескон М., Альберт М., Хедуори Ф. Основы менеджмента: пер. с англ. Москва: Дело, 1998. 800 с.
2. Ховрак І. В. Соціальна відповідальність закладів вищої освіти як каталізатор збалансованого регіонального розвитку: монографія. Кременчук: ПП «Бітарт», 2020. 392 с.
3. Рубан В. М. Типи і види стратегій в антикризовому управлінні. Тактики антикризового управління. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки*. 2014. Вип. 7. Ч. 2. С. 68–71.

Помінчук І. – магістр спеціальності «Облік і оподаткування»

Науковий керівник: к. е. н., доц.
Т. Мокієнко
Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава, Україна

Модель управління фінансовою стійкістю суб'єкта господарювання

Процес стратегічного управління фінансовою стійкістю суб'єкта господарювання доцільно розглядати на основі економічних принципів, що адекватні умовам та особливостям на різних рівнях господарської діяльності. Враховуючи економічні можливості підприємств в умовах ринкового середовища, нами пропонуються наступні принципи стратегічного управління фінансовою стійкістю досліджуваного підприємства (табл. 1).

З врахуванням сутності та принципів управління фінансовою стійкістю сільськогосподарських підприємств формується його стратегічні цілі. Зокрема, стратегічні цілі управління фінансовою стійкістю належать більшою мірою до напрямку зміцнення становища підприємства в галузі, збереження і підвищення її довгострокових конкурентних позицій на ринку.

Дані цілі, як правило, встановлюються на більш середньострокові періоди та орієнтовані на досягнення економічного результату в досить недалекому майбутньому.

На нашу думку, під час визначення системи цілей управління фінансовою стійкістю підприємства потрібно використовувати комплексний підхід, як відображення економічних можливостей суб'єкта господарювання відповідно до змін конкурентного ринкового середовища. Це можна забезпечити за допомогою побудови так званого «дерева цілей», де встановлюються конкретні цілі, що покладені в основу певних видів діяльності.